

فصلنامه علمی - پژوهشی مشرق موعود
سال دوازدهم، شماره ۴۸، زمستان ۱۳۹۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۸/۱۷
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۹/۲۹

اصلاح و تغییر رفتارهای فردی و اجتماعی در عصر ظهور از منظرا مامیه و اهل سنت

^۱ رضا قزی

^۲ سید صمّاص الدین قوامی

چکیده

امروز جوامع در ابعاد مختلف در حال تغییرند و رهبران به منظور حفظ بقای جوامع خود، نه تنها باید خود را با تغییرات آینده وفق دهند، بلکه باید با ایجاد تغییر و تحول مطلوب، در جامعه اثربخشی بیشتری داشته باشند. در این جهت وظایف آنها، از جمله مدیریت رفتار در حال دگرگونی است. نظر به اهمیت موضوع این مقاله به بررسی بعضی از مهم‌ترین اقدامات در اصلاح تغییر رفتار فردی و اجتماعی می‌پردازد که مورد توجه حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ در جامعه عصر ظهور است. با استفاده از روایات فرق، اساس تئوری تغییر و اصلاح رفتار فردی و اجتماعی ایشان بردو محور شکل گرفته است: محور اول، از طریق ایجاد خودانگیختگی در افراد دست به اصلاح رفتار فردی می‌زند؛ محور دوم، با فرهنگ‌سازی و نهادینه‌سازی آن در جامعه دست به اصلاح رفتار اجتماعی می‌زند. بسیاری از آموزه‌های مهدوی به حوزه فرهنگ‌سازی توجه داشته و دستورهایی به این منظور صادر کرده است. با توجه به روایات فرق به نظر می‌رسد که حضرت با ایجاد انگیزش و

۱. دانشجوی دکتری ادیان و عرفان مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَبَرَكَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ قم (نویسنده مسئول) .(rghaz@ymail.com)

۲. استاد درس خارج حوزه علمیه قم و نظریه پرداز در عرصه مدیریت اسلامی.

فرهنگسازی، رضایتمندی افراد را جلب نموده و انسان‌ها با آگاهی کامل رفتار ناصواب خویش را رها می‌سازند.

واژگان کلیدی:

رفتار فردی، رفتار اجتماعی، عدالت، امنیت، اذگیری، فرهنگ، عصر ظهور.

درآمد

رفتارهای اعضای یک جامعه نقش اساسی در موفقیت و شکست آن جامعه دارد. همین موضوع بسیاری از اندیشمندان و پژوهشگران را ترغیب کرده است که در مورد هدایت و تغییر رفتارهای افراد پژوهش نمایند. بسیاری از پژوهش‌های رفتار سازمانی نقش باورها، ارزش‌ها و گرایش‌ها را در هدایت و کنترل رفتار اجتماعی بسیار ویژه می‌دانند. بررسی روایات سیره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ نشان دهنده کاربرد اصولی به شکلی کامل و متعالی در فعالیت‌های تغییر و اصلاح رفتاری ایشان بوده و امید است با بررسی سیره ایشان و تبیین و ترسیم خط مشی‌های نظام حکومتی امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ بتوان به بهترین شکل، جامعه را به مزهای رفتارهای رفتارهای فردی و اجتماعی عصر ظهور نزدیک کرد. این امر می‌تواند برکات بسیاری را برای جامعه کنونی به بار آورده و امر فرج حضرت را زمینه ساز باشد.

این مقاله در پی پاسخ به این پرسش اساسی است که «تغییر و اصلاح رفتار فردی و اجتماعی در حکومت امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ چگونه است؟» پرسش‌های فرعی دیگری نیز قابل

طرح است:

یکم: اصلاح و تغییر رفتار فردی در عصر ظهور چگونه است؟

دوم: اصلاح و تغییر رفتار اجتماعی در عصر ظهور چگونه است؟

سوم: منظور از فرهنگ و فرهنگ‌سازی در حکومت ایشان چیست؟

چهارم: منظور از خودانگیختگی در عصر امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ کدام است؟

تلاش نگارنده در این مقاله به این پاسخ رهنمون شده است که «تغییر و اصلاح رفتار فردی و اجتماعی از طریق خودانگیختگی افراد و فرهنگ‌سازی در جامعه شکل می‌گیرد». این نوشتار در صدد است تا مطابق قاعده (۲+۴) امکان ردیابی تصویری روشن از اصلاحات رفتاری فردی و گروهی، حکومت حضرت را بررسی نماید. در اهمیت و ضرورت بحث همین اندازه کافی است که با الگوگیری از سیره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ و نزدیک شدن رهبران و مدیران کشورهای اسلامی به سیره مدیریتی ایشان، هرچه بیشتر به نقش فرهنگ عدالت و امنیت توجه شود، رضایتمندی اجتماعی حاصل شده و اصلاحات اجتماعی مورد نظر اسلام تحقق می‌یابد.

همچنین با بررسی شواهد روایی عصر ظهور «انگیزش» به عنوان مهم‌ترین عامل اصلاح رفتار فردی و «فرهنگ‌سازی» به مثابه مهم‌ترین اصلاح و تغییر رفتار اجتماعی یاد می‌شود. با کاوشی که در میراث روایی امامیه و اهل سنت، سیره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ در عصر ظهور صورت گرفته است، رفتار مطلوب صرفاً محصول نوعی شکوفایی یا بلوغ فرهنگی در عصر ظهور نبوده است؛ بلکه شواهد روایی یاد شده، نشان از تغییر و تحول در سه زمینه بینش‌ها، ارزش‌ها و گرایش‌هاست و با استناد به برخی روایات صحیح، تحولات فرهنگی و تغییرات رفتاری انسان‌ها در سایه سار معرفت والا، مورد تأکید قرار خواهد بود. هدف از این پژوهش، شناسایی عناصر رفتار فردی و اجتماعی موجود و اصلاح و تغییر در جهت رفتار مطلوب در سیره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ است. روش انجام این پژوهش، تحلیل استنادی به شیوه توصیفی-تحلیلی بوده است و برای این منظور، از قرآن کریم، منابع روایی فریقین و سایر منابع معتبر در زمینه سیره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ استفاده شده است.

تعريف مفاهیم

اصلاح: به لحاظ لغوی، مصدری عربی و مفرد واژه «اصلاحات» است و دارای معانی متعدد و متنوعی است که عبارتند از به سامان آوردن، درست و راست کردن، التیام بخشیدن، سازش و آشتی دادن، دور کردن تباہی، رفع عیب و فساد، به صلاح آوردن، نیک و بهتر و استوار کردن. (دهخدا، ۱۳۷۷: ج ۲، ۲۳۹۱؛ جوهري، ۱۴۰۴: ج ۱، ۳۸۴) در زبان عربی، کلمه «اصلاحات» رایج بوده و از واژه «التعديلات» نیز به جای اصلاحات به کار می‌رود و در قیاس با آن نیز به کار می‌رود و معادل «Reform» می‌باشد. البته اصلاحی که معادل رفرم است، اصطلاحی خاص در فرهنگ و اندیشه سیاسی است و به نوعی خاص به تحولات و تغییرات اجتماعی نظر دارد. راغب اصفهانی نیز در مفردات، «اصلاح» را در برابر «افساد» قرار داده و این اوصاف را عموماً مختص اعمال و افعال انسانی دانسته است و اصلاح، گاهی نیز در برابر گناه آمده است. (الراغب، ۱۳۹۲: ۲۹۲) البته روش است که مقصود از «اصلاح» در واژه «اصلاح طلبی»، اصلاح اجتماعی است و اصلاح اجتماعی یعنی دگرگون ساختن در جهت مطلوب یا رهایی از وضع موجود و رسیدن به وضع مطلوب و این به دو صورت ممکن است یا نفی وضع موجود به طور کلی برای نیل به وضع مطلوب و یا بازسازی و تحول زایی در وضع موجود با حفظ هویت‌ها و اصول در رسیدن به وضع مطلوب. (مطهری، ۱۳۵۸: ۷)

رفتار: در لغت به معنای سلوك، معامله، شیوه، سیره، روش، سیر و حرکت آمده است.

(دهخدا، ۱۳۷۷: ذیل واژه رفتار) رفتار در اصطلاح عبارت است از هر فعالیت و عملی که موجود زنده انجام می‌دهد و متنضم کارهای بدنی آشکار و پنهان، اعمال فیزیولوژیک، عاطفی و فعالیت عقلی باشد. این اصطلاح برای هر عمل خاص یا مجموعه اعمال به کار می‌رود. (شعاری نژاد، ۱۳۶۴: ۵۴) رفتار اجتماعی، رفتاری که از دیگران متأثر شده یا به وسیله دیگران شرطی شده است. (همو، ۵۵) به عبارتی، رفتاری است که از فرد یا گروه، نسبت به کسی یا چیزی درچار چوب فرهنگ مادی و معنوی سرمی‌زند. (شاپیان مهر، ۱۳۷۷: ۲۸۲)

نیاز: عبارت است از چیزی در درون فرد که او را به فعالیت و انجام کارها می‌دارد. (هرسی و بلانچارد، ۱۹۹۳: ۲۰) به عبارت دیگر، نیاز حالتی درونی است که باعث می‌شود نتیجه معینی جذاب به نظر برسد. (رابینز، ۱۹۹۳: ۲۰۵)

سائقه: یک نیاز ارضانشده باعث ایجاد تنفس می‌شود و این تنفس موجب می‌گردد، سائقه‌هایی در درون فرد برانگیخته شود. این سائقه‌ها اموری درونی هستند که باعث می‌گردند فرد در پی تأمین اهداف ویژه‌ای، رفتار جستجوگرانه‌ای از خود بروزد. (هرسی و بلانچارد، ۱۹۹۳: ۲۱)

هدف: عبارت است از چیزی در خارج از فرد. روان‌شناسان غالباً آن را محرك می‌نامند و گاه به پاداش‌هایی اشاره دارد که فرد به آن امید بسته است و انگیزه‌هایش به سوی آن‌ها هدایت می‌شود. (هرسی و بلانچارد، ۱۹۹۳: ۲۰)

انگیزش: این واژه در انگلیسی، از کلمه لاتین Movere (حرکت کردن) گرفته شده است. این اصطلاح همان‌گونه که از معنای رایج آن برمند آید، به علت یا چرایی رفتار اشاره دارد. انگیزش به این معنا تمامی روان‌شناسی را در بر می‌گیرد، اما روان‌شناسان مفهوم انگیزش را به عواملی محدود می‌سازند که به رفتار نیرو می‌بخشد و به آن جهت می‌دهد. (اتکینسون، ۱۹۷۵: ج، ۱، ۵۰۹) انگیزش مرکب از تعامل و واپشتگی عوامل سه‌گانه نیاز، سائق و اهداف است. در تبیین مفهوم «انگیزه» گفته شده است: انگیزه‌ها عبارتند از: «چراها»ی رفتار. انگیزه‌ها باعث شکل‌گیری و ادامه فعالیت شده، جهت کلی رفتار فرد را نیز مشخص می‌کنند. از انگیزه‌ها، گاه به نیازها، خواست‌ها، کشش‌ها، سائقه‌ها یا محرك‌های درونی فرد نیز تعبیر می‌شود. (هرسی و بلانچارد، ۱۹۹۳: ۲۵) انگیزه‌ها باعث هدایت رفتار و هدف‌ها موجب ارضاء انگیزه‌ها می‌شود.

در همین راستا یکی از صاحب‌نظران «انگیزش» را فرایندی می‌داند که با یک نیاز یا کمبود زیستی یا روانی آغاز شده و رفتار هدفمند یا انگیزه‌ای را در جهت محركی خارجی فعال می‌نماید. (رضائیان، ش، ۳۱، ۸۷) وی بر اساس این تعریف، رمز‌شناخت فرایند انگیزش را نیز در معنای

مفاهیم نیازها، انگیزه‌ها، محرک‌ها و روابط میان آن‌ها می‌داند. انگیزش انسان اعم از خودآگاه یا ناخودآگاه، ناشی از نیازهای اوست. بنابراین در تعریف انگیزه می‌توان گفت: انگیزه یا نیاز عبارت است از حالتی درونی و کمبود یا محرومیتی که انسان را به انجام یک سری فعالیت وامی دارد. (سیدجوادی، ۱۳۸۶: ۴۵۵) کوتاه سخن این که نظریه پردازان از چند منظربه «انگیزش» نگریسته‌اند که در نتیجه، بر مفاهیم متفاوتی تأکید دارند. به طور کلی، این دیدگاه‌ها نسبت به انگیزش، به سه نتیجه منجر می‌شود:

تجزیه و تحلیل انگیزش باید بر عواملی متمرکز شود که فعالیت‌های فرد را برمی‌انگیزد.

«انگیزش» فرایندگر است و بر انتخاب، جهت و هدف توجه دارد.

«انگیزش» بر چگونگی آغاز رفتار، تداوم یا توقف آن توجه دارد و بیان‌گر آن است که فرد دارای انگیزه چه نوع واکنش عینی نشان می‌دهد.

این نتایج به عنوان مبنای برای بحث درباره نظریه‌های انگیزشی امروز به شمار می‌آید.

(آندره و دیگران، ۱۹۷۶: ۸۸)

نقش انگیزش در اصلاح رفتار

از آن جا که یکی از وظایف مهم رهبران در جوامع، شناسایی استعدادهای بالقوه کنشگران و فراهم نمودن زمینه‌های رشد و شکوفایی آنان است، برای ایجاد انگیزش، لازم است که نیازها شناسایی و درجهٔ ارضای آنها تلاش شود. چالش اصلی یک جامعه ایجاد تعادل میان اهداف کلی و مشخص آن جامعه و ارزش‌های شخصی کنشگران است. بنابراین انگیزش، محصول مشارکت و نتیجه رابطهٔ متقابل (تعامل) فرد با موقعیتی است که در آن قرار می‌گیرد.

در یک طبقه‌بندی کلی انگیزه‌های افراد در سه گروه (فیزیکی، اجتماعی و روانی) قرار می‌گیرند. به بخشی از نیازهای انسان در محیط کار و اجتماع مانند تسهیلات رفاهی محیط کار (محل مناسب کار، هوا، نور و...) انگیزه‌های فیزیکی اطلاق می‌شود. به دسته‌ای از نیازهای افراد که به رفتار دیگران به ویژه رهبری جامعه ارتباط پیدا می‌کند و بیشتر نیازهای اجتماعی را برطرف می‌سازد، انگیزه‌های اجتماعی می‌گویند و آن گروه از نیازهایی که رضایت روحی افراد را در پی دارد، جزء انگیزه‌های روانی محسوب می‌شود. برخی پژوهشگران اسلامی بعد از دسته‌بندی کردن انگیزه‌ها، متغیرهای اساسی تأثیرگذار در انگیزش را چنین معرفی می‌کنند، آقای پیروز، (۱۳۸۳: ۱۸۳) که در ذیل می‌آید.

انگیزه‌های فیزیکی - مادی

انگیزش اولیه یا فیزیولوژیک؛ این انگیزه‌ها شامل آن دسته از انگیزه‌ها هستند که نیازهای زیستی موجود زنده را ببرطرف می‌کنند و جنبه ذاتی دارند. در ضمن این انگیزه‌ها، مشترک بین انسان و حیوان بوده و هدف آن‌ها این است که موجودیت ارگانیسم به خطر نیافتد. (گنجی، ۱۳۷۶: ۲۶۲) در آثار مکتوب استاد مطهری آمده است که در سایه حکومت مهدی موعود عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ گسترش بهداشت، پیدایش آرامش روانی، تغذیه و توزیع مناسب، عدالت اقتصادی و لقمه حلال رایج می‌شود. ایشان حدیثی را از امام صادق عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ نقل می‌کنند که افراد در جامعه مهدوی دارای عمر بسیار طولانی هستند به طوری که در برخی روایات هزار سال ذکر شده است و شخص هزار فرزند و نووه خود را می‌بینند (علامه مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۳۷؛ مطهری، ۱۳۹۴: ج ۹، ۳۸۰) و نیرویی برابر چهل مرد داشته و قلب ایشان مانند آهن محکم خواهد بود. (نعمانی، ۳۱۰، ح ۵) یکی از عوامل مؤثر در رونق اقتصادی، بحث کشاورزی، گردشگری و تجارت است که همه این موارد به نوعی به آب وابسته است. نزول باران و برکات الهی در عصر امام مهدی عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ، آن چنان پی در پی و به اندازه بزمیں نیازمند می‌بارد که بیشترین سرسبزی را در روی زمین ایجاد می‌کند؛ لذا روایت است که پیامبر اسلام صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود:

خداآند، باران را از آسمان همواره برآن‌ها بفرستد، و از زمین چیزی از گیاه نماند، مگر این که سبز شود. (اربلی، ۱۳۸۱: ق ۲، ۳۸۲؛ متقی‌هندي، ۱۴۰۹: ج ۱۴، ۲۷۳)

وضعیت بهداشت و سلامتی مردم طوری خواهد بود که رسول خدا صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود:

هنگامی که عیسی عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ از آسمان فرود آمد و دجال را کشت... تا چهل سال، زندگی پریار و آسوده‌ای خواهید داشت و در این مدت، نه کسی می‌میرد و نه بیمار می‌شود.

(ابن طاووس، ۱۴۳۵: ۹۷؛ الحموی، ۱۹۹۵: ج ۵، ۱۵؛ ابن حماد، ۱۴۲۳: ۳۹۵)

از امام حسین عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ درباره حکومت حضرت مهدی عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ نقل شده است:

هیچ نابینا، زمین‌گیر و دردمندی بر روی زمین نمی‌ماند، مگر آن‌که خداوند درد او را برطرف می‌سازد. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۳، ۶۲؛ حلی، ۱۳۷۰، ج ۱، ۳۷؛ راوندی، ۱۴۰۹: ۱۴۲۳)

ج ۲، ۸۴۹)

انگیزه‌های اجتماعی

آن دسته از انگیزه‌هایی را شامل می‌شوند که با محرکات اجتماعی ارتباط بیشتری می‌یابند و زمانی معنی پیدا می‌کنند که فرد و رفتارهای او را درون اجتماعی که در آن زندگی می‌کند مورد

بررسی قرار دهیم. از جمله این انگیزه‌ها انگیزه پیوندجویی، انگیزه قدرت، انگیزه مقام‌جویی و موفقیت را می‌توان نام برد. انگیزه‌های اجتماعی با اوضاع اجتماعی و فرهنگی فرد، ارتباط تنگاتنگ دارند و عمدها در طی روابط اجتماعی فرد، داد و ستد، ارزش‌ها و هنجارهای جامعه‌ای که فرد در آن زندگی می‌کند و وقایع آن شکل می‌گیرد. هرچند بحث عمده انگیزش اجتماعی با مبحث بعدی (فرهنگ‌سازی) پیوند نزدیک دارد، اما به برخی انگیزش‌های اجتماعی اشاره می‌شود.

انگیزه پیوندجویی

این مطلب بدیهی است که مرزهای سیاسی کنونی که ساخته دست سیاست‌مداران و گاهی ظالمان و کشورگشایان بوده بی‌معنا است و مردم دنیا مانند برادر دینی و اهل یاک کشور، در همه جا کرامت و ارزش داشته و بیگانه و غیربومی محسوب نشوند. در عصر ظهور حضرت ولی عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ برای کلیه انسان‌ها این توانایی وجود دارد که با هر نقطه جهان در مدت زمان کوتاهی، ارتباط برقرار ساخته، مسافت‌های طولانی را در زمان کوتاهی، طی کنند. از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده است:

مؤمن در زمان قائم عَلَيْهِ السَّلَامُ در حالی که در مشرق است، برادر خود را در مغرب می‌بیند؛ هم‌چنین کسی که در غرب است برادرش را در شرق می‌بیند! (علامه مجلسی، ۱۴۰۴: ۳۳۶، ۵۲)

بنابراین امکان ارتباط با حضرت و دیدن ایشان هم بسیار سهل و آسان است. در هنگام ظهور آن حضرت، تنها یک چشم او را نمی‌بیند، بلکه در آن واحد، همگان هم‌زمان آن حضرت را خواهند دید. در حدیث آمده است:

هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند آن چنان گوش و چشم شیعیان ما را تقویت می‌کند که میان آنها و قائم (رهبر) نامه‌رسان نخواهد بود؛ با آنها سخن می‌گوید و سخشن را می‌شنود، و او را می‌بینند در حالی که او در مکان خویش است و آنها در نقاط دیگر جهان هستند. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۳۶)

پیداست در یک جامعه پیشرفت‌های متعدد، که نه مشکل اقتصادی و نه مشکل امنیتی و نه مشکل تبعیض و بی‌عدالتی وجود داشته باشد؛ و از طرف دیگر، علم و آگاهی و کمالات انسانی به اوج خود در طول تاریخ بشریت برسد؛ به طوری که هیچ‌گونه حرص و آرزوی در میان نباشد، افراد به یک قناعت نفس والایی رسیده باشند تا سبب درگیری و اختلاف مردم نشود؛ در این

انگیزه قدرت

یاران امام زمان علیهم السلام دارای ویژگی‌هایی هستند. یکی از این ویژگی‌ها، قدرت آنها است که در روایاتی بدان تصریح شده است. امام سجاد علیه السلام فرمود:

هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند بیماری را از شیعیان ما برطرف می‌سازد، و دل‌های آنان را هم چون پاره‌های آهن می‌کند، و برای هر مردی از آنها نیروی چهل مرد می‌دهد، و آنها فرمان‌روایان و سران زمین خواهند بود. (صدقوق، ۲: ج ۱۳۶۲، ۵۴۱)

در روایت دیگری آمده است که امام علی علیه السلام بر فراز منبر فرمود:

مردی از فرزندانم در آخرالزمان ظهرور می‌کند... و مؤمنی نیست مگر این که دل او چون پاره‌های آهن شده و خدا توانایی چهل مرد به او می‌دهد... (صدقوق، ۲: ج ۱۳۹۵، ۶۵۳).

روشن است که در آن عصر به خاطر ایمان آوردن به حضرت مهدی علیهم السلام فوج فوج به تعداد شیعیان اضافه می‌گردد و در واقع همه آنها از چنین قدرتی بهره‌مند می‌گردند.

انگیزه موفقیت

افراد از لحاظ میزان علاقه‌مندی آنها در رسیدن به موفقیت با یکدیگر تفاوت دارند. برخی از آنها از موفقیت بیشتری برخوردار هستند؛ به طوری که این انگیزه سطح هوشی و پیشرفت‌های اجتماعی فرد را نیز تحت پوشش خود قرار می‌دهد. در میان افرادی که سطح هوشی یکسان و شرایط و امکانات یکسانی دارند، افرادی که انگیزه موفقیت بالاتری دارند به موفقیت‌های

جامعه با این خصوصیات، همگی برادر و یاری‌گر هم‌دیگر بوده و هر یک دیگری را بر خود مقدم می‌دارند. در آن جامعه، برادری مردم و مؤمنین نسبت به هم، کاملاً رعایت می‌شود و اموری (مثل سود نگرفتن در معاملات، اجازه برداشت از اموال شخصی یکدیگر مثل دست در جیب دوست و برادر کردن...) که الان به عنوان یک امور ایده‌آل و خیالی حساب می‌شود و به آنها به عنوان یک مستحب توصیه شده است، در آن عصر در حدّ واجب خواهد بود و کاملاً محقق می‌شود. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۷۵، ۱۸۵) نعیم بن حماد از رسول خدا علیه السلام در این باره چنین نقل کرده است:

... در آن روزگار، کینه‌ها و دشمنی‌ها از دل‌ها زدوده خواهد شد. (ابن حماد، ۱۴۲۳:

(۲۶۲)

بیشتری نائل می‌شوند. حتی دیده می‌شود، داشتن انگیزه موفقیت بالاتر، موجب پیشرفت بیشتری در فردی شده است که سطح هوشی او پایین‌تر از کسی بوده که سطح هوشی بالا، ولی انگیزه موفقیت پایین‌تری داشته است.

امام صادق علیه السلام در باب علم و دانش در عصر ظهور امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمودند:

علم و دانش بیست و هفت حرف است، تمام آن چه را که پیامبران الهی آوردند، دو حرف بیشتر نبوده است و مردم تاکنون جز آن دو حرف را نشناخته‌اند، اما هنگامی که قائم بباید بیست و پنج حرف دیگر را آشکار می‌سازد. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۳۶)

هم‌چنین در حدیثی از امام باقر علیه السلام چنین آمده است:

در زمان آن حضرت، حکمت و دانش داده می‌شود، تا جایی که زن در خانه خود به وسیله کتاب خدا و سنت رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ به قضاؤت و داوری می‌نشیند. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۵۲)

یعنی سطح آگاهی و علم مردم، حتی زنان بسیار بالا می‌رود. در این باب از قول امام باقر علیه السلام روایت شده:

هنگامی که امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ ظهور کند دست خود را بر سر همه بندگانش می‌کشد.
(کلینی، ۱۴۰۷: ج ۲۵)

حاصل آن که برای ایجاد و حفظ انگیزه، دسترسی به امکانات طبیعی و بهره‌مندی از توانایی‌های انسانی، عامل موثری برای موفقیت است که همه این امکانات در عصر ظهور برای بشر فراهم می‌شود.

انگیزه‌های روحی

از ویژگی‌های مهم انقلاب امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ، برآورده کردن انگیزه‌های روحی معنوی مردم جهان است به ویژه رویکرد مردم جهان به خصوص مسیحیان و یهودیان به اسلام دگرگون می‌شود. (القندوزی، ج ۱، ۴۲۲) زدودن ناخالصی‌ها و خرافات از چهره اسلام و رائنه کامل اسلام ناب از عوامل انگیزش مردم به دین اسلام خواهد بود. حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ در حکومت خوبیش چنان به دین عمل می‌کند و مردم را به آن فرامی‌خواند که گویا دین تازه‌ای آورده است. (النعمانی، ۱۳۹۷: ۲۵۵) امام کاظم علیه السلام در تفسیر آیه «أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهُ يُحِبُّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا» می‌فرماید:

مراد زنده کردن زمین با قطرات باران نیست، بلکه خداوند مردانی را برمی‌انگیزد، پس

عدالت را زنده می‌نمایند، بنابراین زنده شدن زمین با عدل و بربایی آن، تحقق می‌پذیرد که از قطرات بارانی که چهل روز پیاپی ببارد مفیدتر است. (الکلینی، ج ۷، ۸: ۲۸، ۱۴۰۹)

اقتصاد جهان در این انقلاب دگرگون می‌شود، فقر از جهان برچیده می‌شود، خواسته‌های انسان بیشتر فرامادی شده و نیازهای او تغییر ماهیت می‌دهد. انسان از ثروت‌اندوزی دل می‌کند، از این رو همه مردم به سطحی از زندگی که معاش خود را تحصیل کنند، خواهد رسید. یکی از علل فقر، انحصار ثروت در دست عده خاصی است؛ چنان‌که امروزه ۸۲ درصد ثروت جهان در دست اقلیت است. (<https://www.oxfam.org>) این نظام اقتصادی در عصر مهدوی فرو می‌پاشد و نظام عدالت محور جایگزین می‌شود و مردم با امنیت خاطر به نیاز خود می‌رسند و به آن قانع می‌شوند. چنان‌که امام صادق علیه السلام فرمود:

حضرت مهدی علیه السلام همان کاری را که رسول خدا علیه السلام انجام دادند، انجام می‌دهد.
بدعت‌های موجود را از بین می‌برد، چنان‌که رسول خدا علیه السلام اساس جاھلیت را منهدم نمودند. (مجلسی، ج ۱۴۰۴، ۵۲: ۳۵۲)

در جامعه مهدوی زمین آباد می‌شود و هیچ خرابه‌ای در آن یافت نمی‌شود و تمدن در اوج شکوفایی خود قرار می‌گیرد. انقلاب سیاسی و حکومت امام مهدی علیه السلام واژگون شدن تمام حکومت‌های ظالمانه را در پی خواهد داشت.

حاصل آن‌که هر یک از انسان‌های کره زمین خالی از غرض و انگیزه نیستند، مگر آن‌که حضرت ولی عصر علیه السلام نیاز او را به بهترین وجه برطرف می‌نماید، و انگیزه وی را نسبت به دین و آئین خویش سوق می‌دهد؛ چنان‌که امام صادق علیه السلام در روایتی فرمود:

يَذُلُّ لَهُ كُلُّ صَعبٍ؛

همه مشکلات در برابر امام قائم تسليم و رام گردد. (مجلسی، ج ۱۴۰۴، ۵۲: ۲۲۸)

برای هر رهبری در قلمرو حکومتش آگاهی از مسئله انگیزش شهروندانش که در واقع پی‌جويی علت و سبب حرکت و رفتارهای اعضا و افراد در جامعه است، ضرورت تام دارد. کنکاش در مسئله انگیزش پاسخ چراهای رفتار آدمی است؛ رهبر و زعیم یک مملکت با احاطه به نحوه انگیزش افراد و انگیزه‌های آنان می‌توانند در تحقق اهداف جامعه به کمک کارکنان به سهولت گام بدارند و در انجام سایر وظایف خود نیز موفق باشند. هرچه شهروندان از موقعیت اجتماعی خود و جنبه‌های موثر بر آن رضایت بیشتری داشته باشند به همان اندازه در

پیشبرد اهداف کشور تلاش بیشتری از خود بروز می‌دهند.

نقش فرهنگ در اصلاح رفتار اجتماعی

یکی از مفاهیم مهم و اساسی در مدیریت منابع انسانی، بحث انگیزه و ایجاد انگیزش در کارکنان یک سازمان است. این بحث در مورد کنش‌گران به عنوان اعضای تشکیل دهنده اجتماع، که مهم‌ترین منبع اجتماعی محسوب می‌شوند از پیچیدگی و ابهام افزون‌تری برخوردار است. نظر به این‌که در جوامع رسیدن به رفتار مطلوب با اصلاح گستردۀ رفتار اجتماعی ارتباط پیدا می‌کند. اولًا: بحث فرهنگ سازمانی مطلوب مطرح است؛ ثانیاً: اعمال شیوه‌های مطلوب و متناسب با ظرفیت انسان‌ها بستگی دارد؛ ثالثاً: شناخت توانایی‌های گستردۀ بشر تنها در اختیار امام معصوم است و تنها او می‌تواند با علم گستردۀ خویش و با توجه به ظرفیت انسان دست به اصلاح رفتار عالم بزند.

از جهت اصلاح و تغییر رفتار اجتماعی و تحکیم پیوند در میان مردم در هر اجتماعی، مفروضات و پس از آن ارزش‌ها، بهترین عامل پیوند می‌باشند و سرمایه اجتماعی عظیمی را شکل می‌دهند. به باور جامعه‌شناسان هویت اجتماعی در احساس مشترک افراد و اقوام با یکدیگر دارای اهمیت ویژه‌ای است «و شیوه‌هایی است که به واسطه آنها افراد و جماعات در روابط اجتماعی خود از افراد و جماعات دیگر متمایز می‌شوند و حاصل آن برقراری روابط و پیوندهای هویتی و متمایز ساختن نظام مند شباهت و تفاوت میان افراد و جماعت‌ها است» (صالحی امیری، ۱۳۸۹: ۶۱-۶۲) «و احساس هویت مشترک نیز موجب انسجام و همبستگی اجتماعی می‌شود. از همین طریق است که پیوند میان افراد و اعضای جامعه تقویت و تشدید می‌گردد» (فصیحی، ۱۳۸۹: ۱۳۸-۱۳۹) با گسترش و حاکمیت فرهنگ اسلام در عصر ظهور و در حکومت جهانی، بعد مناسکی و رفتاری فرهنگ نیز گسترش خواهد یافت و مردم به سوی آئین‌ها و مناسک فرهنگ دینی بیشتر روی خواهند آورد. براین اساس قادر است الگویی از مفروضات، ارزش‌ها و رفتارهای انسانی و فطری برآمده از معرفت توحیدی را به جامعه عرضه کند و از این راه نظام فرهنگی جوامع را دگرگون سازد و به سمت مفروضات و ارزش‌های الهی سوق دهد. تکیه براین نظام فرهنگی و پایبندی به آن، اعتماد در بین مردم را ریشه‌دارtro عمیق‌تر می‌کند؛ زیرا در چنین نظامی با رعایت فرهنگ عدالت اجتماعی، اعتماد عمومی افزایش می‌یابد و با وجود اعتماد عمومی ضریب فرهنگ امنیت اجتماعی نیز بالا می‌رود.

بنابراین تغییر رفتار اجتماعی افراد جامعه تنها با فرهنگ‌سازی میسر است. فرهنگ، کلیتی

فردی و اجتماعی مربوط به یک جامعه است که شامل عقاید، آداب، عادات، اخلاق، هنر، حقوق، ارزش‌ها، الگوها و نمادها بوده و جنبه‌های مادی و معنوی زندگی انسان را در بر می‌گیرد و با پدیدآوردن ارزش‌های مشترک اجتماعی، کنش‌های فردی و اجتماعی را انسجام و استحکام می‌بخشد. با حضور حضرت ولی عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ و نهادینه کردن فرهنگ عمومی عدالت و امنیت در میان خرد فرهنگ‌های (سیاست، اقتصاد و مذهب) کلیه رفتارهای اجتماعی نه یک کشور و ملت را بلکه کلیه سرمیمین‌های اسلامی و غیراسلامی را اصلاح می‌کند. فرهنگ به معنای مجموعه بینش‌ها و ارزش‌ها و کنش‌ها در عصر حضرت گسترش قابل ملاحظه‌ای خواهد یافت. با ظهور حضرت همان طور که ظلم و ستم جای خود را به عدل و داد می‌دهد، جهله و نابخردی و نادانی هم جای خود را به علم و عقل خواهد داد و جهان از نور عقل و علم آکنده می‌گردد. امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمودند:

هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند دستش را بر سر بندگان می‌نهد، عقل‌های ایشان را با آن جمع می‌کند و خرد‌هایشان با او کامل می‌شود. (مجلسی، ۱۴۰، ۴: ج ۵۲)

(۱۴۴)

توان‌مندی نظام اجتماعی در تغییر و اصلاح رفتار افراد از دغدغه‌های مهمی است که همواره مورد توجه نظام‌های سیاسی و حکومتی است. عوامل مختلفی می‌توانند در بقا و تداوم، پویایی و توانمندسازی نظام اجتماعی نقش داشته باشند. یکی از دستاوردهای مهم حکومت جهانی امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ کارکرد آن در تغییر رفتار اجتماعی است. مهم‌ترین دست‌آورد اجتماعی حکومت جهانی امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ را می‌توان در موارد ذیل دسته‌بندی نمود:

۱. انسجام و همبستگی اجتماعی؛
۲. امنیت اجتماعی؛
۳. نظم اجتماعی؛
۴. قدرت اجتماعی؛
۵. هویت اجتماعی.

مهم‌ترین یافته این تحقیق تبیین دستاوردهای اجتماعی حکومت جهانی امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ در حوزه‌های مختلف انسجام و همبستگی اجتماعی و امنیت اجتماعی، با نهادینه کردن فرهنگ عدالت و امنیت در جامعه است؛ زیرا در حکومت جهانی تحکیم باورهای دینی موجب تقویت ایمان در مردم می‌شود و با وجود ایمان امنیت فراگیر به وجود خواهد آمد؛ علاوه بر آن ارزش‌های نفسانی و اخلاقی مشترک که از نظام اعتقادی مشترک

نشأت می‌گیرد، تولید و بازخوانی خواهند شد و موجب انسجام اجتماعی می‌گردد.

فرهنگ عدالت

اگر عدالت از مقدمات زندگی انسانی است که بدون آن معنای زندگی درک نمی‌شود و جامعه نیز جز با اجرای عدالت قوام و استحکام نمی‌یابد، طبیعی است که عدالت به مفهوم واقعی آن، بایستی تمام انسان‌ها از هر قوم و قبیله‌ای را در برگیرد و امتیازخواهی برای عده‌ای خاص صرفاً در منطقه‌ای محدود معنا ندارد. اجرای عدالت در عرصه جهانی از آرمان‌های حکومت مهدوی است و دستاورد بزرگ عدالت مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ این است که تمامی انسان‌ها از این حق بهره ببرند. امام خمینی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ در این زمینه می‌فرماید:

فقط برای حضرت مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ بوده است که تمام عالم را، عدالت را در تمام عالم گسترش بدهد. (امام خمینی، ج ۱۲، ۴۸۱)

فرهنگ اسلامی شامل مجموعه‌ای از باورهای دینی (اعتقادات)، ارزش‌ها (هنچارها و تعهدات) و رفتارهایی است که همه برگرفته از آموزه‌های قرآنی بوده و به اشکال مختلف در رفتار فردی و اجتماعی افراد متجلی می‌شوند. آموزه‌های مهدوی بنای مستحکمی را برای پیش‌فرضها و مفروضات اصلی به وجود آورده که براساس آن هنچارها و ارزش‌های مربوطه شکل گرفته و آن را در قالب رفتارها به منصه ظهور می‌گذارد و این در حالی است که تغییر این پیش‌فرضها نقریباً غیرممکن است. یکی از ویژگی‌های حکومت امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ عدالت است. عدالت عنصر گم شده‌ای است که همگان دنبال آن هستند. این فرهنگ گم شده در حکومت امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ تحقق پیدا می‌کند. پیامبر اسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ فرمود:

يملا الأرض قسطاً وعدلاً بعد ما ملئت ظلماً وجراً. (مقدسی، شافعی، ۱۴۲۸: ۶۵-۳۶؛
قندوزی، ۱۴۲۲: ۲۵۳؛ متن هندی، ۱۴۰۴: ۱۴؛ ابن حماد، ۱۴۲۳: ۱، ج ۱: ۳۵۸؛
ابن ابی شیبہ، ۱۹۴۸: ۱۴۰۹؛ احمد بن حنبل، ۱۴۲۱: ۱۸؛ ج ۱۸: ۲۰۵، ۶۲؛ ابن ماجه،
۱۴۳۰: ۵، ج ۲۰؛ ابی داود، ۳۳۹: ۶؛ ابن المنادی، ۱۴۱۸: ۱۸۴؛ گنجی، ۱۳۶۲: ۵۰۰)
(۴۸۲، ۴۹۳)

امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ حکومت را به گونه‌ای سازمان‌دهی می‌کند که دیگر واژه ستم از ذهن‌ها رخت بر می‌بندد و کسی به دیگری ظلم نمی‌کند.

با این تفسیر از عدالت، بشریت در زمان ظهور حضرت شاهد اجرای فرهنگ عدالت اجتماعی به طور کامل خواهند بود. گستره این فرهنگ شامل نیکوکاران و بدکاران می‌شود. در روایتی از حضرت امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ رسیده است:

عدالت سیاسی

... وقتی قائم ما قیام کند، او یکسان تقسیم می‌کند و میان آفریدگان خدای رحمان و نیک و بدشان عدالت می‌ورزد. (صدق، ۱۴۱۶: ۱۶۱؛ هیتمی، ۱۴۱۷: ۲، ج ۴۷۹؛ متقی هندی، ۱۴۰۹: ج ۲۴۰، ۲۴۰؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: باب ۳، ۶۶-۶۷)

در عصر ظهور حضرت، ظلمی نخواهد بود. امام رضا علیه السلام فرمودند:

... ترازوی عدل را میان مردم می‌نهد تا کسی به کسی ستم نکند. (صدق، ۱۴۰۵: ۳۷۱)

امام عدالت را با محبت و مهروزی به مردم آکنده ساخته و با شفقتی پدرانه گستره عدالت اجتماعی را تا عمق خانه‌ها و جان‌های مردم می‌گستراند: بدانید به خدا سوگند! همان طور که سرما و گرما به خانه‌های مردم نفوذ می‌کند، عدالت او به درون خانه‌های شان راه می‌یابد. (نعمانی، ۱۵۹: ج ۴، ۵۲؛ مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۷، ۵۱؛ حرمی، ۳۶۱: ج ۳، ۵۴۴)

در سایه این عدالت هیچ انسانی در قید بندگی و بردگی نمی‌ماند، (مفید، ۱۴۱۳: ۲۰۸) حقوق به یغما رفته انسان‌ها به آنها بازمی‌گردد، (عیاشی، ۱۳۸۰: ج ۱، ۶۶) بندهای پیدا و ناپیدای بندگی از سرو گردن انسان‌ها باز می‌شوند، (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۷، ۵۱) و مردم آرزو می‌کنند ای کاش مردگان شان در بین زندگان بودند و از عدالت بهره‌مند می‌شدند. (الهیشمی، ج ۷، ۳۱۵)

در اثر گسترش عدالت، صفا و صمیمیت نیز به زندگی انسان‌ها باز می‌گردد، زیرا علت بسیاری از کینه‌ها و کدورت‌ها در جامعه، نبود عدالت میان افراد است. شاید روایتی پیدا نشود که درباره امام زمان علیه السلام وصفی از اوصاف ایشان سخن گفته باشد، ولی به گسترش عدالت و رفع ظلم از زمین اشاره نکرده باشد. (ابن حنبل، ۱۴۲۱: ج ۱۷، ۳۲۱؛ حاکم نیشابوری، ج ۴، ۵؛ متقی هندی، ۱۴۰۴: ج ۲۷۳، ۱۴؛ مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۱۷۲) باید دانست که عدالت مهدوی تنها در بعد اجتماعی و اقتصادی نیست، بلکه عدالت در تمام ابعاد فردی، اجتماعی، مادی، معنوی و... به اجرا در می‌آید که یکی از این موارد عدالت در امور اجتماعی جامعه انسانی است که در این بخش به سه بعد مهم آن (سیاسی، اقتصادی و دینی) می‌پردازیم.

عدالت در همه ابعاد از جمله رفتارهای سیاسی، که یکی از آرمان‌ها، خواست‌ها و آرزوهای بشر است تنها در حکومت جهانی امام مهدی علیه السلام برآورده می‌شود. عدل و قسط و مساوات

نماد اصلی حکومت آن حضرت خواهد شد. امام و زمامداران و کارگزاران او عادل و دادگر هستند و به کسی ظلم نمی‌کنند و حق کسی را پایمال نمی‌سازند. امام علی علیه السلام فرموده است: روش عادلانه در حکومت حق را به شما می‌نمایاند و کتاب خدا و سنت پیامبر را زنده می‌کند. (نهج البلاغه، خ ۱۳۸)

دولت امام بر رفع ظلم و ستم و حکومت عادلانه استوار است. امام صادق علیه السلام فرموده است: چون قیام کند، به عدالت داوری کند و در زمان او ستم ریشه کن شود و راهها امن می‌گردد و زمین برکت‌های خود را ظاهر می‌کند و هر حقی به صاحب آن برمی‌گردد و پیرو هیچ آئینی باقی نمی‌ماند مگر این که به اسلام می‌گردد و به آن ایمان می‌آورد. (مفید، ج ۲، ۳۸۴)

امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ و حاکمان و کارگزاران منتخبش امور سیاسی جهان را در دست دارند و خود آن حضرت به طور مستقیم تمامی این امور را مدیریت و رهبری می‌کند. امام، حاکمان و کارگزاران را نصب و رهنمودها و دستورالعمل‌های سیاسی آنان را صادر می‌کند. در روایت آمده است:

مهدي اصحاب خود را به همه کشورها پراکنده می‌کند و به آنان دستور می‌دهد که به عدل و احسان رفتار کنند. (کامل سليمان، ج ۲، ۶۵۰)

در حدیث دیگری آمده است:

[مهدي] یاران خود را فرمانروایان کشورهای جهان می‌گرداند و به آنان فرمان می‌دهد که شهرها را آباد سازند. (قندوزی، ج ۳، ۷۴۹۵، ح ۳۳۸؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۶۲؛ هندی، ۱۴۰۴: ج ۲۶۸)

امام نه تنها به ابعاد ظاهر سیاست بلکه به اخلاق و معنویت نیز در رأس امور سیاسی عنایت خاص دارد و به آن اهمیت می‌دهد؛ چنان که در حدیثی آمده است: چون سلطنت آنان به پایان رسد، خداوند با مردمی از ما اهل بیت برامت محمد منت می‌نهد، به تقوا سفارش می‌دهند، از روی بصیرت و هدایت گام برمی‌دارد. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۲۶۹)

ابن حماد از رسول خدا علیه السلام نقل کرده است:

(مهدي) جهان را پراز عدل و داد می‌کند تا جایی که مردم را به فطرت اولی شان باز می‌گرداند، نه خوابیده‌ای را بیدار می‌کند و نه خوی را (به ناحق می‌ریزد). (ابن حماد، ۱۴۲۳: ۲۵۲، ح ۸۹۵)

از این رو مردم با افتخار هم به رهبری ایشان و هم مدیریت ایشان تن می‌دهند و فوج فوج به وی ملحق می‌شوند.

عدالت اقتصادی

فرهنگ اقتصادی نیاز از مفروضات، ارزش‌ها و رفتارهای متعدد انسان‌ها در برآوردن نیازهای اساسی و حیاتی‌شان شکل گرفته که براساس سطوح فرهنگ مهدوی مطرح شده است. فرهنگ اقتصادی مهدوی نیز در سه سطح بینش، منش و کنش قابل طرح و بررسی است:

مفروضات باورهایی است که آحاد جامعه مهدوی آن را امر پذیرفته شده‌ای می‌دانند.

دلیل‌های انجام یک کار مربوط به ارزش‌ها خواهد بود و رفتارهای افراد نمایان‌گر آثار و مصنوعات فرهنگی است که براساس چنین پیش‌فرض‌ها و باورهایی شکل گرفته است. دکترین عدالت اقتصادی مهدوی با چهار شاخص رشد اقتصادی پایدار، کاهش مداوم نابرابری، حذف فقر، و مصرف به حد کافی، شناسایی شده است. (جهانیان،

(۱۴) ش ۱۳۸۳

بی‌نیازی اقتصادی در دولت مهدی عَجَلَ اللَّهُ بِالْعِيَالِ تَا بِدَانِ جَاسِتَ كَهْ حَرَصَ بَهْ دَاشْتَنْ وَ گَنْجِينَهْ كَرَدَنْ وَ أَنْبَوَهْ سَاخْتَنْ زَدَوَهْ مَىْ شَوَدْ «وَ چَوْنَ مَهْدَى عَجَلَ اللَّهُ بِالْعِيَالِ نَدَادَهْ كَهْ هَرْ كَسْ مَالَى مَىْ خَواَهْ بَيَادَ وَ بَرْكِيرَدْ، جَزِيكَ نَفَرَ پَيَداَ نَشَوَدْ وَ أَنْيَزَ پَشِيمَانَ گَرَددَ وَ مَالَ بَرْكَرَفَتَهْ رَابَازَ گَرَدانَدْ» (ابن حنبل، ۱۴۲۱، ج ۱۷، ۴۲۷) احادیث درباره رفاه اقتصادی دوران ظهور بسیار است و شاید از جمله مسائلی باشد که بیشترین تأکید بر آن شده است. شاید بتوان گفت پس از اصل عدالت دو مین موضوع مورد تأکید، عدالت اقتصادی است. این دو با یکدیگر پیوندی ناگسستنی دارند؛ زیرا که اجرای عدالت برای از میان بردن روابط ظالمانه و غاصبانه است، تا اقویا حق ضعیفان را نخورند و آنان را محروم نسازند. بنابراین، رفاه اقتصادی برای همه، با اجرای اصل عدالت اجتماعی و برپایی قسط قرآنی امکان پذیر است. حضرت با توزیع عادلانه بیت‌المال و درآمدها و نظارت دقیق به دستگاه‌های اجرایی و اقتصادی حکومت، زمینه لازم برای رفاه و آسایش همگانی را فراهم خواهند کرد؛ به گونه‌ای که ساکنان آسمان‌ها و زمین، از شرایط به وجود آمده، راضی و خشنود خواهند شد. (مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۵۱، ۹۱؛ عبدالرزاق، ۱۳۹۲، ج ۱۱؛ شافعی، ۱۴۱۰، ج ۱۱۸؛ صافی، ۱۳۸۰، ج ۴۷۲؛ القندوزی، ۱۴۱۶، ج ۳، ۳۴۳) بدیهی است که ایجاد فرهنگ عدالت اقتصادی نیازمند نهادینه شدن چند خرد فرهنگ اقتصادی دیگر است که در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌شود.

فرهنگ ارتزاق

فرهنگ ارتزاق، ریشه در نظریه ارتزاق دارد که براین اعتقاد است که ارتزاق در مقابل کار و فعالیت نیست، بلکه در مقابل شایستگی و استحقاق است و اصلاً محدودیت پرداخت ندارد. خود شخص صالح، اصلًاً تقاضا ندارد ولی در مقابل، نظام باید این‌ها را به نحو نامحدود تأمین کند و چنین فردی نباید به فکر مسکن و نیازهای اولیه‌اش باشد؛ هر چند هر یک از سیستم‌های پاداش و جبران یک اثر و محرك از رفتارها و نگرش‌های کارکنان را نشان می‌دهد.

(Rynes, Gerhart, &Minette, 2004 ; Sweins & Kalmi, 2008) البته نظریه ارتزاق در حال حاضر ناظر به نخبگان است و قائل است فردی که نخبه است اصلًاً محدودیت پرداخت ندارد و به صورت موردنی چنین پرداخت می‌شود؛ اما از جایی که در عصر حضرت ولی عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ التَّسْلِيمُ عقل و علم در همه افراد به تکامل خوبیش می‌رسد همه افراد عصر حضرت نخبه تلقی می‌شوند و ارتزاق به صورت یک خرد فرهنگ درمی‌آید و همه انسان‌ها از این نوع پرداخت خشنود و راضی هستند. در حدیثی از پیامبر اکرم عَلَيْهِ السَّلَامُ آمده است:

... خداوند عزوجل مردی را از من و خاندان من، برمی‌انگیزد؛ که زمین را پراز عدل می‌کند آن‌گونه که پیش ازا، پراز ظلم کرده‌اند و زمین قطعات کبد خود را برابر او بیرون می‌فرستد، و ثروت را بدون شماره و محاسبه در میان مردم پخش می‌کند و هر کس به قدر نیازش از آن بر می‌گیرد. (طوسی، ۱۴۱۴: ۵۱۳؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۱۴۱۳)

(۱۸۵)

یکی از دستاوردهای فرهنگ ارتزاق در نظام اقتصادی امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ جایگزین شدن اصالت جود به جای اصالت سود غربی است. روابط اقتصادی در عصر ظهور چنان است که در معاملات سودی گرفته نمی‌شود. علی بن سالم از پدرش نقل کرده است که گفت از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ پرسیدم:

این روایت که سود گرفتن مؤمن از مؤمن ریاست معنایش چیست؟ حضرت فرمود: این به هنگام ظهور حق و قیام قائم اهل بیت است، اما اکنون اگر کالایی بفروشد و سود بگیرد اشکالی ندارد. (صدقه، ۳۱۳: ۳۱۳؛ طوسی، ۱۴۰۷: ۷، ۱۴۱۳: ۱۷۸)

با تشییع فرهنگ ارتزاق و تامین نیازهای آینده به طور اطمینان بخش و فراوانی منابع درآمد، سبب می‌شود که حتی نیاز به شمارش اموال پیدا نشود و هر نیازمندی نیاز خود را از بیت‌المال حکومتش بدون تشریفات زائد بگیرد. در روایتی از پیامبر اکرم عَلَيْهِ السَّلَامُ آمده است:

در آن زمان امت من چنان از نعمت برخوردار می‌شوند که هر گز امتی آن چنان از نعمت

برخوردار نشده باشد. سرتاسر زمین محصول می‌دهد و هیچ چیز را از آنان دریغ ندارد و اموال انبوه می‌شود. هر کس تند حضرت آید و بگوید: به من مالی بده، او بی‌درنگ می‌گوید: بگیر. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۱، ۸۸؛ ابن ماجه، ۱۴۳۰: ج ۵، ۲۱؛ اربلی، ۱۳۸۱: ج ۳، ۲۵۷)

از امام باقر علیهم السلام روایت کرده است که فرمود:

... مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ همگان را بی‌نیاز می‌کند که در دولت او زمین همه استعدادهای خود را بروز می‌دهد و دارایی‌ها انبوه می‌شود. (نعمانی، ۲۳۷-۲۳۸؛ مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۳۵۱، ۵۲)

فرهنگ تقسیم

علاوه بر این که حضرت بیت‌المال را بین مردم به طور عادلانه تقسیم می‌نمایند. مردم نیز به خاطر رشد فکری و فرهنگی قابل توجه در عصر ظهور اموال‌شان را نیز در جهت خیر و برکت سوق می‌دهند. در سایه گستره تقسیم بیت‌المال کسی موردی را برای اتفاق و صدقه و کمک مالی نمی‌یابد؛ زیرا همه مؤمنان بی‌نیاز و غنی خواهند شد. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۱، ۱۱۳؛ احمد حنبل، ۱۴۲۱: ج ۱۷، ۴۲۷؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: باب ۸، ۲۲۰)

از امام باقر علیهم السلام نقل شده است:

در حکومت قیام‌کننده اهل بیت پیامبر قسط و عدل - به معنای عدم تبعیض در تقسیم بیت‌المال و رعایت حقوق مردم - به طور کامل اجرا خواهد شد. (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۳۵۱، ۵۲)

در آن عصر طلایی، با نهادینه شدن فرهنگ توزیع، امکانات اقتصادی به شیوه عادلانه توزیع و تقسیم می‌شود و از اجحاف و تعدی سودجویان تکا ثطلب جلوگیری می‌شود. در آن دوران، اقتصاد سالم و رفع کاستی‌ها و ناراستی‌ها از آن، در سایه اقدامات چندی صورت می‌گیرد؛ از جمله آن‌ها، برخورد جدی با مفسدان اقتصادی است. از امام باقر علیهم السلام روایت شده است که فرمود:

هنگامی که قائم ما قیام کند، قطایع از بین می‌رود؛ به طوری که دیگر قطایعی نخواهد بود.

امام باقر علیهم السلام فرمود:

اذا ظهر القائمُ و دَخَلَ الْكُوفَةِ... وَ يُرْدُ السَّوَادَ إِلَى أَهْلِهِ (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۹۰)؛
چون قائم قیام کند و وارد کوفه شود... زمین‌های مصادره شده را به صاحبانش

باز می‌گرداند.

یکی از کارکردهای اساسی دولت امام مهدی عَلِيُّهِ الْكَرِيمُ تقسیم مساوی منابع و درآمدها و ایجاد عدالت اقتصادی و قسط است:

یملاً الأرض قسطاً وعدلاً (صدق، ۱۳۶۳: ج ۱، ۲۵۷؛ ابن حنبل، ج ۱۸، ۶۱؛ ابن منادی، ۱۴۲۲: قندوزی، ۲۱۹: مقدسی شافعی، ۵۰۵: ۱۳۶۲؛ گنجی، ۱۴۱۸: ۱۸۴)

واژه قسط، بیشتر در امر اقتصادی و توزیع اموال بر اساس عدالت اجتماعی بین افراد به کار می‌رود:

چون مهدی ما اهل بیت قیام کند، مال را به طور مساوی تقسیم می‌کند و عدالت را در میان رعیت اجرا می‌نماید. (مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۴۰)

پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ فرمود:

به مهدی بشارت تان می‌دهم. او به هنگام اختلاف مردمان، از میان امت من ظهور خواهد کرد و ساکنان آسمان‌ها و زمین ازو خشنود خواهند شد. او مال را درست درست تقسیم می‌کند، مردی پرسید: درست درست چیست؟ فرمود: میان همه به صورت مساوی. (فیض کاشانی، بی‌تا: ج ۴، ۳۴۱؛ مجلسی، ج ۱۴۰۴: ۸۸، ۵۱؛ هیثمی، ۱۴۲۱: ج ۴، ۲۴۳؛ سیوطی، بی‌تا: ج ۷، ۴۷۳؛ ابن خرات، ۱۴۲۲: ج ۴، ۵۳۲؛ صنعتی، ۱۳۹۲: ج ۱۱، ۲۰۷۷۰)

در حدیث دیگری چنین می‌خوانیم:

مهدی میان مردم، در تقسیم اموال، به مساوات رفتار می‌کند؛ به طوری که دیگر نیازمند و محتاجی یافت نمی‌شود (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۳۹۰، ۵۲؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: باب ۸، ۲۲۰)

فرهنگ عمران

فراگیر شدن عمران در کل کره زمین در حکم نبع اقتصاد زمین است. از این رو موفقیت در عمران و آبادانی عصر ظهور بازتابی از کارایی و اثربخشی شیوه‌های مدیریت حضرت ولی عصر عَلِيُّهِ الْكَرِيمُ به شمار می‌رود. در خصوص فرهنگ عمران در عصر ظهور، نقش امدادهای الهی نیز تأثیر به سزاگی دارد که به دو موضوع در روایات تصریح شده است:

۱. نزول باران و برکات الهی

از جمله امدادهای الهی که در عصر طلایی ظهور حضرت حجت عَلِيُّهِ الْكَرِيمُ و دوران حکومت

مهدوی صورت می‌پذیرد، نزول باران‌های مفید و ثمربخش است. نظر به این که یکی از مهم‌ترین منابع طبیعی و اصلی حیات و زندگی، آب است که عامل مهمی برای پیشرفت اقتصادی – به ویژه کشاورزی – است، این ویژگی عصر امام زمان عَجَّالَ اللَّهُ تَعَالَى از اهمیت بسیاری برخوردار است. حاکم نیشابوری در مستدرک، حدیثی از پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ نقل می‌کند که فرمود:

... زمین تمام بذرهای خود را بیرون می‌فرستد و بارور می‌شود، و آسمان تمام دانه‌های باران را برآن‌ها فرو می‌بارد، و همه جا رسیاب و پربرکت می‌کند.

حاکم بعد از ذکر حدیث می‌گوید:

این حدیث، صحیح است هرچند بخاری و مسلم آن را در کتاب خود نیاورده‌اند.
(حاکم، ج ۴، ۴۶۵؛ ابن حماد، ۲۵۲؛ مقدسی شافعی، ۹۲: ۱۴۱۰)

امام صادق عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ نیز می‌فرماید:

وقتی که زمان قیام قائم نزدیک شود، بر مردم باران فرو خواهد ریخت، در ماه جمادی‌الثانی و ده روز رجب؛ بارانی که مانندش دیده نشده است. (اربیلی، ۱۳۸۱: ۴۶۳)

نزول باران و برکات الهی در آن عصر، آن چنان پی در پی و به اندازه بر زمین نیازمند می‌بارد که بیشترین سرسبزی را در روی زمین ایجاد می‌کند؛ لذا روایت است که پیامبر اسلام صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ فرمود: خداوند، باران را از آسمان همواره برآن‌ها بفرستد، و از زمین چیزی از گیاه نماند، مگر این که سبز شود. (اربیلی، ۱۳۸۱: ج ۲، ۳۸۲؛ ابن حماد، ۲۵۳: ۱۴۲۳؛ ابن منادی، ۱۴۱۸: ۳۵۴) مسئله برکت، حقیقت بزرگی است که جهان در عصر ظهور براثر وجود

آن، گشایش و فراوانی، سراسر گیتی را فرا می‌گیرد. از پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ روایت شده که فرمود:

آب‌ها در دولت او - حضرت مهدی عَجَّالَ اللَّهُ تَعَالَى - فراوان می‌شود، و زمین برکات خوبیش را چند برابر می‌کند. (مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۲۰۰)

در حدیثی دیگر پیامبر اکرم ﷺ فرمود:

... خداوند برای قائم گنج‌ها و معادن زمین را آشکار می‌سازد... (طبرسی، ۱۴۱۷: ۴۱۳؛ ابن حماد، ۲۵۱: ۱۴۲۲؛ ابن ابی شیبیه، ۱۴۰۹: ج ۷، ۱۹۴۸؛ اربلی، ۱۳۸۱: ج ۳، ۲۶۳؛ ح ۲۹؛ مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۶۲؛ متقی هندی، ۱۴۰۴: ج ۲۶۸).

هم‌چنین امام باقر علیہ السلام فرمود:

وَتَظَاهِرُ لِهِ الْكَنُوزُ...؛

... برای قائم ما گنج‌ها آشکار می‌گردد... (شیخ صدوق، ج ۱، ۳۳۱).

ایشان هم‌چنین فرمود:

... در زمین جای ناآبادی باقی نمی‌ماند... (شیخ صدوق، ج ۱، ۳۳۱؛ القندوزی، ج ۳، ۳۳۸).

در حدیثی از امام صادق علیہ السلام چنین می‌خوانیم:

هنگامی که قائم ما قیام کند... زمین - با تدبیر امام و تلاش صادقانه مردم - گنج‌ها و ذخایر گران‌بهای خود را آشکار می‌کند؛ آن‌چنان‌که مردم آن را با چشم خود می‌بینند... (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۳۷).

در حدیثی از امیر المؤمنین علیہ السلام راجح به عصر ظهور می‌خوانیم:

انسان در عصر حاکمیت جهانی حضرت مهدی عجل الله تعالیٰ بهی فتحی، هر آن‌چه از انواع دانه‌های زراعی بر زمین بیفشدند، هفت‌تصد برابر، برداشت می‌کند؛ همان‌گونه که خدای متعال در قرآن کریم فرموده است: «مثل آنان که مال شان را در راه خدا اتفاق کنند، به مانند دانه‌ای است که از یک دانه، هفت خوش بروید و در هر خوش‌های صد دانه باشد، و خداوند برای هر کس که بخواهد، می‌افزاید» (مقدسی شافعی، ۱۴۱۰: ۲۱۱).

عدالت دینی

مسلم است که علم و دانش و رشد فکری و فرهنگی، نقش به سزایی در تکامل و پیشرفت انسان و جامعه انسانی دارد، و بسیاری از مشکلات سرراhang تکامل را رفع می‌کند. در عصر انقلاب جهانی مهدی موعود عجل الله تعالیٰ بهی یکی از امور، پیشرفت عجیب علوم در تمام زمینه‌هاست. در حدیثی از امام صادق علیہ السلام نقل شده است:

دانش، ۲۷ حرف - شعبه و شاخه - است. تمام آن‌چه پیامبران الهی برای مردم آورده‌اند، دو حرف بیش نبوده است و مردم تاکنون جز آن دو حرف را نشناخته‌اند؛ ولی هنگامی که قائم ما قیام کند، ۲۵ حرف دیگر را آشکار می‌کند و در میان مردم

فرهنگ امنیت

فرهنگ در نظام مهدوی به عنوان زیربنا، نقش روح را در مقابل جسم و پیکره جامعه بازی می‌کند. لذا در تأمین امنیت تمامی ارکان و قوای جامعه دخیل بوده و انسجام‌بخش سایر قواست. در حکومت امام مهدی ع نهاد امامت و سیصد و سیزده تن از اصحاب وی در راستای غنا و استحکام فرهنگ جوامع (نهادینه کردن فرهنگ متعالی اسلام) گام‌های اساسی بر می‌دارند (صدقوق، ج ۲، ۶۷۳؛ مقدسی، شافعی، ۹۱: ۱۴۱۰) تا پیامد این امر امنیت جامعه در عرصه‌های مختلف تأمین گردد. تحقق فرهنگ امنیت، زیرساخت اساسی پیشرفت در

منتشر می‌سازد و دو حرف دیگر را به آن پیوند می‌دهد، تا ۲۷ حرف کامل و منتشر شود (حلی، ۱۴۲۱: ۳۲۰).

امام باقر ع نیز رشد عقلی بندگان خدا را - که با تصریف تکوینی، در عصر ظهور به وقوع می‌پیوندد - مورد توجه قرار می‌دهد و می‌فرماید:

وقتی که قائم ما قیام کند، خداوند دستش را بر سر بندگان قرار می‌دهد و به وسیله آن، عقول ایشان جمع شده، افکارشان با آن تکمیل می‌شود (کلینی، ۱۴۰۵: ج ۱، ۲۵؛ حرر عاملی، ۱۳۶۶: ج ۶، ۳۶۷).

در جامعه مهدوی، حکمت و عقل عملی بشر بر اثر تقوایه تکامل می‌رسد و مردم به آن روشن بینی خاص قرآنی می‌رسند. امام باقر ع در روایت ابو خالد کابلی می‌فرماید:

هنگامی که قائم ظهور کند، شعاع نورانیت و هدایتش همه بندگان خدا را فرامی‌گیرد و عقول مردم متمرکز و اخلاق شان به واسطه آن امام بزرگوار، کامل می‌شود (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۳۳۶).

در جامعه مهدوی، صفات رذیله از جامعه رخت بر می‌بندد و زمینه گناه و جرایم اجتماعی، اقتصادی و... از بین می‌رود. امام صادق ع در این باره می‌فرماید:

در عصر حضرت مهدی ع، خداوند وحدت کلمه پدید می‌آورد و قلوب ناسازگار را با یکدیگر الفت می‌بخشد، و معصیت او در روی زمین، صورت نپذیرد (مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۵۲، ۱۲۷).

نعمیم بن حماد از رسول خدا ع در این باره چنین نقل کرده است:
... در آن روزگار، کینه‌ها و دشمنی‌ها از دل‌ها زدوده خواهد شد. (ابن حماد، ۱۴۲۳: ۲۶۲)

عرصه‌های فرهنگی، اقتصادی، صنعتی و... است. قرآن کریم اولین ویژگی یک جامعه مطلوب را «امنیت» می‌داند:

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُظْمَنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغْدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرُتْ بِإِنْعَمِ اللَّهِ فَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخُوفِ إِنَّمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (خل: ۱۱۲)

و خداوند مثلی زده است. منطقه آبادی که امن و آرام و مطمئن بود و همواره روزیش از هرجا می‌رسید.

در این آیه شریفه سه ویژگی برای یک جامعه مطلوب ذکر شده است: امنیت، آرامش، اقتصاد آباد. تا امنیت نباشد کسی آرامش ندارد و تا این دو نباشند، کسی علاقه‌مند به تولید و سرو سامان دادن به وضع اقتصادی نمی‌شود. بنابراین، «امنیت» زیربنای یک جامعه آباد است، «امنیت» ابعاد گوناگونی اعم از امنیت جانی، مالی، آبرویی، اخلاقی، حقوقی، امنیت اجتماعی و خانوادگی... دارد. در روایتی در تفسیر این آیه شریفه آمده است:

خداؤند به کسانی از شما که ایمان می‌آورند و کارهای شایسته انجام می‌دهند و عده داده است که آنان را حکمران روی زمین خواهد کرد. (نور: ۵۵) آیه «نَزَّلْتُ فِي الْقَائِمِ وَ أَصْحَابِهِ» در مورد حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاصْحَابُ اُولَئِكَ و اصحاب او است (نعمانی، ۱۳۹۷: ۲۴۰).

امنیت و آرامش از نعمت‌های بزرگ الهی، و بستری برای تکامل مادی و معنوی جامعه انسانی و رشد اقتصادی است. کرامات‌ها و استعدادهای انسان در جامعه‌ای که امنیت ندارد و مضطرب است، شکوفا و بالنده نخواهد شد؛ لذا در حکومت و جامعه مهدوی که باید الگویی برای همه حکومت‌های اسلامی باشد، فرهنگ امنیت حاکم است، و کوچک‌ترین ناامنی‌ای به چشم نمی‌خورد.

حضرت امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده‌اند:

حتی حیوانات نیز با هم سازگاری کنند. در آن روزگار، اگر زنی فاصله میان عراق و شام را طی نماید و با خود طلا و نقره حمل کند، با امنیت از روی سبزه‌ها عبور خواهد کرد و از هیچ موجودی نمی‌هراسد (صدقه، ۱۳۶۲: ج ۲، ۶۲۶؛ ابن حماد، ۱۴۲۳: ۲۵۰؛ مقدسی شافعی، ۱۴۲۸: ۲۰۲).

از روایات استفاده می‌شود که این امنیت، امنیتی بی‌بدیل است که تا آن روز بشریت شاهد آن نبوده است تا جایی که درندگان در کنار چهارپایان زیست مسالمت‌آمیز دارند. ابن حماد از رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل کرده است:

... (مهدی) جهان را پرازعدل و داد می‌کند تا جایی که مردم را به فطرت اولی شان

باز می‌گرداند، نه خواهیدهای را بیدار می‌کند و نه خونی را (به ناحق) می‌ریزد (ابن حماد، ۱۴۲۳: ۲۵۲؛ سیوطی، بی‌تا: ۱۴۹).^۱

هم‌چنین از پیامبر اکرم ﷺ نقل شده است:

عیسی بن مریم به میان شما خواهد آمد و صلیب را می‌شکند... مردم را به اسلام دعوت می‌کند... و امنیت بر ساکنان زمین گستردگی می‌شود... (متنی هندی، ۱۴۰۴: ج، ۱۴، ۳۳۶).

رضایت‌مندی

منابع انسانی و براساس روایات اسلامی معادن انسانی (ابن خراط، ۱۴۲۲، ج ۴، ۴۹۲؛ مجلسی، ج ۵۸، ۶۵)، رکن اصلی و بنیانی تشکیل دهنده هر جامعه‌ای است که با تربیت و هدایت صحیح آن، می‌توان جامعه‌ای مطلوب و آرامانی را شکل داد. جهت دست یافتن به این مهم، وجود مدیریتی توانا و آگاه نسبت به مدیریت و مسائل روز جهان از اهمیت به سزاوی برخوردار است. یکی از راه‌کارهای مناسب در راه رسیدن به اهداف مطلوب اجتماعی، نهادینه کردن فرهنگ مطلوب در جامعه و ایجاد انگیزش روانی در افراد آن است. اگر علل عدم رضایت مردم نسبت به کار، تلاش و... مشخص گردد، می‌توان به منظور بهبود و ارتقاء شرایط و نیز جلب رضایت بیشتر آنها تلاش‌های اساسی تری انجام داد؛ چرا که وقتی انسان از موقعیت خویش احساس خشنودی و رضایت‌مندی نماید. ناخود آگاه مسئولیت خویش را بادقت فزون‌تری به انجام رسانده و از آن خرسند خواهد شد. در سوره نور، آیه ۵۵، سه رکن اساسی ذکر شده است:

وعده‌دهنده که در اینجا خداوند متعال است و وعده گیرنده که «الذین آمُنُوا مِنْكُمْ وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ» یعنی مؤمنان صالح هستند؛ و مواد مورد وعده که امور سه‌گانه زیر است:

۱. حکومت روی زمین به عنوان نمایندگی خدا؛ یعنی حکومت حق و عدالت؛
۲. نفوذ معنوی و حکومت قوانین الهی بر تمام پهنه زندگی؛
۳. تبدیل خوف به امنیت؛ و برطرف شدن تمام عوامل ترس و ناامنی، و جایگزین شدن امنیت کامل و آرامش در همه روی زمین.

خداوند متعال در آیات پایانی سوره بی‌نیه (۸-۷) ملاک رضایت خودش را ایمان و عمل صالح بیان نموده است. وقتی بندگان الهی رضایت او را جلب کنند. در مقابل خداوند متعال نیز رضایت بندگانش را نیز فراهم می‌کند. مورد وعده الهی برای رضایت‌مندی عباد سه مؤلفه است:

۱. استخلاف فی الارض؛ واژه استخلاف در قرآن از نظر گستره به دو قسم تقسیم می‌شود: استخلاف به معنای عام و استخلاف به معنای خاص. از آن جا که در این نوشتار، محور بحث، درباره مهدویت و مسائل پیرامونی آن است، استخلاف به معنای خاص آن مراد است که در منظومه مهدویت دارای نقش و جایگاه اساسی بوده و به مثابه یک بحث کانونی با مهدویت و مباحث آن مرتبط شده و اندیشه مهدویت با آن تکامل پیدا می‌کند. (جوادی آملی، ۱۳۸۸: ۴۹، ۳) در واقع معنای خاص استخلاف، همان اتحاد خلاف و امامت در رهبری عصر ظهور است. از آن جا که این نوع اتحاد در قبل از ظهور به معنای تمام کلمه‌اش شکل نگرفته است، آن جامعه آرمانی و مدنیه فاضله نیز تحقق پیدا نکرده است؛

۲. منظور از «تمکین دین» نهادینه شدن دین است. همان‌طور که از سایر موارد استعمال کلمه تمکین بر می‌آید مراد این است که تعليمات الهی به طور ریشه‌دار و پا بر جا در تمام شئون زندگی نفوذ خواهد کرد؛

۳. منظور از «تبديل خوف به امنیت» از منظر علامه طباطبائی^{۱۱} این است که امنیت را جایگزین ترسی که داشتنند می‌کند؛ امنیتی که دیگر از منافقین و کید آنان، و از کفار و جلوگیری‌های شان بیمی نداشته باشند، خدای را آزادانه عبادت کنند و چیزی را شریک او قرار ندهند. (طباطبایی، ۱۴۹، ۱۵: ج ۱۴۱۲) بدین‌گونه، خداوند به مؤمنان که کارهای صالح و شایسته انجام می‌دهند و به یاری خداوند، حکومت جهانی عدل محور را پدید خواهند آورد؛ نوید امنیت و آرامش و از میان رفتن همه اسباب ترس و وحشت را داده است. از این رو مردم، به خاطر فرهنگ امنیت و عدالتی که امام‌شان فراهم نموده است، به ایشان عشق می‌ورزند و دل‌های آنان از محبت امام مهدی^{۱۲} لبریز است. این شیدایی به حدی است که برای تبریک دست برزین اسب امام می‌کشند و تبریک می‌جویند. (مجلسی، ۳۰۸، ۵۲: ۱۴۰۴) حاصل آن که حضرت با گستره فرهنگ عدالت و ایجاد فرهنگ امنیت، رضایت‌مندی افراد را جلی می‌نماید و مطابق آیه شریفه نیز مردم هم با عمل صالح (عمل فردی و اجتماعی مرکب از حسن فعلی و فاعلی) رضایت حضرت را به دست می‌آورند. در بسیاری از روایت‌ها، سخن از رضایت ساکنان زمین و آسمان از حکومت امام مهدی^{۱۳} به میان آمده است. (صنعتی، ۱۳۹۲: ۷، ج ۱۱، ح ۲۰۷۷۰) ابن ابی شیبہ از رسول خدا^{۱۴} این چنین روایت آورده است:

یکون فِ اُمّتِ المَهْدِي... تَعِيشُ اُمّتی فِ زَمَانِهِ عِيشَا لَمْ تَعْشِهِ قَبْلَ ذَلِكَ؛
مَهْدِيٌّ دَرِمِيَانِ اَمْتٍ مِنْ خَواهِدَ بُود... مَرْدَمْ بِهِ چَنَانَ نَعْمَتْ وَ بَرْخُورَدَارِيَ وَسْعَتْ يَابِندَ
كَهْ دَرِهِيجَ زَمَانِيَّ پِيشَ از آن دَسْتَ نِيافَتَهَ باشَند (ابن ابی شیبہ، ۱۴۰۹: ج ۷،

ابن ماجه نیز در حدیث دیگر، این وضعیت ایده‌آل را از پیامبر اکرم ﷺ چنین روایت می‌کند:
مهدی در میان امت من خواهد بود، مردم در آن دوره به چنان نعمتی دست بیابند که
در هیچ دوره‌ای چنین ندیده باشند. (ابن ماجه، ۲۱۱، ۵، ج ۱۴۳۰؛ اربلی، ۳، ج ۲۵۷)

نتیجه‌گیری

از جمله عوامل موثر در اصلاح رفتار فردی، شناختن انگیزه‌های افراد جامعه است. در مدیریت رفتار افراد، محرك درونی (نیازها، خواسته‌ها، سائقه‌ها و...) برای بروز یک رفتار است و انگیزش به تحریک افراد به انجام کار برای رسیدن به هدف اطلاق می‌گردد. در واقع انگیزش زمانی حاصل می‌شود که افراد از رضایتمندی کامل برخوردار باشند. بنابراین انگیزش فرآیندی روان شناختی و چند وجهی است که رفتارهای افراد را به سمت هدف‌های بهینه هدایت می‌کند. ایجاد انگیزش با رعایت عدالت، امنیت و رضایت تحقق پیدا می‌کند. در واقع این رعایت عدالت و امنیت است که منتهی به رضایتمندی می‌شود. در اجتماعی که رضایتمندی کامل به وجود آید، افرادش حاضر نیستند این موقعیت را از خویش سلب کنند، چرا که علم به این مسئله دارند در صورت تخطی از وظایف شان دوباره ناامنی و بی‌عدالتی اجتماع را در بر می‌گیرد. از مجموع آیات و روایات درخصوص عصر ظهور، به این باور می‌رسیم که با حاکمیت نظام مهدوی از یک سو با نهادینه کدن فرهنگ عدالت و امنیت و از سوی دیگر امدادهای الهی با نزول برکات آسمانی و فراوانی برکات زمین و نیز نظرارت دقیق بر امور اقتصادی، معضل بزرگ فقر و محرومیت - که مؤثرترین عامل در بروز ناهنجاری اجتماعی به حساب می‌آید - از جامعه بشری برچیده خواهد شد و سایر رفتارهای ناشایست اجتماعی از قبیل دزدی، تجاوز، بی‌عفتی، رشو و اختلاس که مولود نامیمون فقر و تهیdestی، و محصول سیستم‌های غلط مدیریتی و برخی نظام‌های ظالم و سرمایه‌داری است، از بین می‌رود. هم‌چنین با گسترش فرهنگ امنیت، ترس، نگرانی، اضطراب و ناامنی، جایش را به محیط صلح، صفا صمیمیت و امنیت خواهد داد. بنابراین اصلاح رفتار فردی و اجتماعی، در گرو اعمال صالح است و اعمال صالح صورت نمی‌گیرد مگر در صورت تحصیل رضایتمندی. عمدۀ تلاش حکومت جهانی حضرت برای رسیدن به همین هدف است که با فراهم کردن رضایت فردی و اجتماعی افراد آنان را به کمال برساند.

مراجع

- ابى بكر، عبدالرازق، المصنف، تحقيق حبيب الرحمن الاعظمى، بيروت: نشر المجلس الاعلى، ١٣٩٢.
- ابن طاوس، على بن موسى، الملاحم والفتن (التشريف بالمن فى التعريف بالفتن)، قم: ذوى القربى، ١٤٣٥ق.
- ابن ماجة، أبو عبدالله محمد بن يزيد القزوينى، سنن ابن ماجه، دمشق: دارالرسالة العالمية، ١٤٣٠ق.
- ابن منادى، الحافظ أحمد بن جعفر بن محمد، الملاحم، قم: دارالسپيره، ١٤١٨ق.
- ابن خرات، عبدالحق بن عبد الرحمن بن عبد الله، الأندلسى الأشبيلي، الأحكام الشرعية الكبرى، رياض: مكتبة الرشد، ١٤٢٢ق.
- أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق، سنن أبي داود، بيروت: دارالرسالة العالمية، ١٤٣٠ق.
- اتكينسون ريتال، اتكينسون ريجارد س. و هيلكارد ارنست ر، زمینه روان شناسی، ترجمه جمعی از مترجمان، تهران: رشد، ١٩٧٦م.
- اربلی، على بن عيسى بن ابى الفتح، كشف الغمة، تبریز: مكتب بنی هاشمی، ١٣٨١ق.
- آقا پیروز، على و همکاران، مديريت دراسلام، قم: مؤسسه پژوهشی حوزه و دانشگاه، ١٣٨٣ش.
- بن أبي شيبة، أبو بكر، عبدالله بن محمدبن إبراهيم بن عثمان بن خواستى العبسى، الكتاب المصنف فى الأحاديث والآثار، رياض: مكتبه الرشد، ١٤٠٩ق.
- ابن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني، أبو عبدالله أحمدبن محمد، مستند احمدبن حنبل، بيروت: مؤسسة الرسالة، ١٤٢١ق.
- جوادی آملی، عبدالله، تفسیر تسنیم، قم: اسراء، هشتمن، ١٣٨٨ش.
- جوهری فارابی، اسماعیل بن حماد، الصحاح (تاج اللغة وصحاح العربية)، بيروت: دارالعلم للملایین، ١٤٠٤ق.
- جهانیان، ناصر، جهانی سازی، عدالت اقتصادی و مهدویت، فصلنامه انتظار موعود، ش ١٤، زمستان ١٣٨٣ش.
- الحاکم النيسابوری، محمدبن محمد، مستدرک الصحيحین، تحقيق: دکتر یوسف مرعشلی، بيروت: دارالمعرفه، ١٤٠٦ق.
- حر عاملی، محمدبن حسن، إثبات الهدایة بالنصوص والمعجزات، بيروت: اعلمی، ١٤٢٥ق.

- —————، *لإيقاظ من المهجعة بالبرهان على الرجعة*، تهران: نوید، ۱۳۶۲ق.
- الحلى، الشيخ عزالدين الحسن بن سليمان، *مختصر بصائر الدرجات*، نجف: المطبعة الحيدرية، ۱۳۷۰ق.
- حلى، حسن بن سليمان بن محمد، *مختصر البصائر*، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ۱۴۲۱ق.
- الحموي الرومي، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله، *معجم البلدان*، بيروت: دار الصادر، ۱۹۹۵م.
- دهخدا، علي اکبر، *لغت نامه*، تهران: مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۷۷ش.
- رایینز، استی芬، *رفتار سازمانی*، ترجمه على پارسائیان و سید محمد اعرابی، تهران: نشر دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۹ش.
- الراغب الاصفهانی، *معجم مفردات الفاظ القرآن*، بيروت: دارالفکر، ۱۳۹۲ق.
- الراوندی، قطب الدین، *الخرائج والجرائح*، قم: مؤسسه الامام المهدی ع، ۱۴۰۹ق.
- سید جوادی، سید رضا، *مبانی سازمان و مدیریت*، بی‌جا: نگاه دانش، دوم، ۱۳۸۶ش.
- السیوطی، عبدالرحمن بن أبي بکر جلال الدین، *الدر المتشور*، بيروت: دارالفکر، بی‌تا.
- —————، *العرف السوری فی اخبار المھدی* ع، تهران: المجمع العالمي للتقریب بین المذاهب الاسلامیة، بی‌تا.
- شایان مهر، علیرضا، *دائرة المعارف تطبيقی علوم اجتماعی*، تهران: کیهان، ۱۳۷۷ش.
- شعاعی نژاد، علي اکبر، *فرهنگ علوم رفتاری*، تهران: سپهر، ۱۳۶۴ش.
- حر عاملی، محمدبن حسن، *تفصیل وسائل الشیعہ الی تحصیل مسائل الشریعہ*، قم: مؤسسه آل‌البیت ع، ۱۴۰۹ق.
- صافی، گلپایگانی، لطف‌الله، *منتخب الأثری احوال الإمام الثانی عشر*، قم: دفتر آیت‌الله صافی، ۱۳۸۰ش.
- صالحی امیری، سید رضا، *منیت اجتماعی*، تهران: نشر مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام، اول، ۱۳۹۲ش.
- صدقوق، محمدبن علی، *الخصال*، قم: جامعه مدرسین، ۱۳۶۲ش.
- —————، *علل الشرایع*، بی‌جا: مؤسسه دارالحجۃ الثقافیه / چاپ خانه مهر، ۱۴۱۶ق.
- —————، *كمال الدين و تمام النعمة*، محقق: على اکبر غفاری، تهران: دارالكتب الإسلامية، دوم، ۱۳۹۵ق.

- ، من *لایحضره الفقیه*، قم: دفتر انتشارات اسلامی، ۱۴۱۳ق.
- طباطبایی، محمدحسین، *المیزان فی تفسیر القرآن*، قم: مؤسسه اسماعیلیان، ۱۴۱۲ق.
- طبرسی، فضل بن حسن، *علام الوری بعلام الهدای*، قم: مؤسسه آل البيت ع، ۱۴۱۷ق.
- طوسی، محمدبن الحسن، الامالی، قم: دارالثقافة، ۱۴۱۴ق.
- *تهدیب الاحکام*، تهران: دارالكتب الاسلامیه، ۱۴۰۷ق.
- عیاشی، محمدبن مسعود، *تفسیر العیاشی*، تهران: المطبعة العلمیة، ۱۳۸۰ق.
- فصیحی، امان الله، *تقدیم کارکردی دین*، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، اول، ۱۳۹۱ق.
- القندوزی الحنفی، سلیمان بن ابراهیم، *پیتابع المودة*، قم: اسوه، ۱۴۱۶ق.
- کامل سلیمان، یوم *الخلاص فی ظل القائم المهدی* ع، بیروت: دارالمجتبی، ۱۴۲۷ق.
- کلینی، ابی جعفر محمدبن یعقوب، *الاصول من الكافی*، تهران: دارالكتب الاسلامیه، ۱۴۰۷ق.
- کنجی شافعی، محمد، *البيان فی اخبار صاحب الزمان*، بیروت: دارالمهجه البیضاء، ۱۴۲۱ق.
- گنجی، حمزه، *روان شناسی عمومی*، تهران: دانا، سوم، ۱۳۷۶ش.
- مجلسی، محمدباقر، *بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار* ع، بیروت: مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۴ق.
- المروزی، نعیم بن حماد، *الفتن*، بیروت: دارالكتب العلمیه، ۱۴۲۳ق.
- مطهری، مرتضی، *مجموعه آثار استاد شهید مطهری*، تهران: صدرا، ۱۳۹۴ش.
- *نهضت های اسلامی در صد ساله اخیر*، تهران: صدرا، ۱۳۵۸ش.
- مفید، محمدبن محمد، *الاختصاص*، قم: المؤتمر العالمي للفیه الشیخ المفید، ۱۴۱۳ق.
- موسوی خمینی، سید روح الله، *صحیفه امام*، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره، ۱۳۸۹ش.
- المقدسی السلمی الشافعی، یوسف بن یحیی بن علی بن عبدالعزیز، *عقد الدرر فی أخبار المنتظر وهو المهدی* ع، الأردن: مكتبة المنار، الزرقاء، ۱۴۱۰ق.
- النعمانی، ابن ابی زینب محمدبن ابراهیم، *الغیة*، تهران: صدوق، ۱۳۹۷ق.
- هندی متقی، *کنز العمال*، تحقیق: شیخ بکری حیانی و همکاران، بیروت: مؤسسه الرساله، ۱۴۰۹ق.
- الهیتمی السعدی الانصاری، احمدبن محمدبن علی بن حجر، *الصواعق المحرقة علی اهل الرفض والضلال والزنادقة*، لبنان: مؤسسه الرساله، ۱۴۱۷ق.

- الهيثمي، أبوالحسن نورالدين على بن أبي بكر بن سليمان، *غاية المقصود في زوائد المسند*،
بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤٢١ق.

_____، *مجمع الزوائد ونبع الفوائد*،
المحقق: حسام الدين القدسى، القاهرة: مكتبة القدسى، ١٤١٤ق.

- Andrew D. Szilagyi, Marc J. Wallace, organizational behavior and performance, Scott, Foresman, 1987.
- Hersey Paul & Kenneth H. Blanchard. Management of Organizational Behavior, Utilizing Human Resources, 6th Ed., (prentice Hall international, U.S.A. 1993.
- <https://www.oxfam.org/en/research/reward-work-not-wealth>
- Robbins, Stephen P. Organizational Behavior, Concepts, Controversies, and Applications , 6th Ed., (Prentice - Hall international Editions, U.S.A. 1993.

سال درازدهم، شماره ۴۸، فصلنامه ۱۳۹۷